

Written by - மருகப்பதி -

Sunday, 14 July 2019 06:28 - Last Updated Sunday, 14 July 2019 07:05

இவரது தங்கை ஜெனியை மணந்தவரான மெல்பனில் வதியும் சட்டத்தரணி செல்வத்தாரை ரவீந்திரன், அருட்தந்தை ஜேம்ஸ் பத்தினாதர் கருதித்தனைவர்களும் எம்முடன் பகிர்ந்துகொண்டார்.

“ அருட்தந்தை ஜேம்ஸ் பத்தினாதர், கருத்துவட்டம் பெற்றதும் சிறிது காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் இறப்பையில் ஈடுபட்டார். அதன்பின்னர், செட்டிகுளம் பங்குத்தந்தையாக 1976 – 1977 காலப்பகுதியில் ஆன்மீகப்பணியாற்ற வந்தார். இயல்பிலேயே மனிதநேயம் மிக்கவர். அவரது தங்கையை மணந்தபின்னர் உறவினராகவும் நேசத்திறகூரிய நண்பராகவும் விளங்கினார். அவரது பெற்றோர்கள் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் உறவினர். அதனால் தந்தை செல்வா, உடலில் பகுதிக் குதனிப்பட்ட, அல்லது அரசியல் காரணங்களாக வந்தாலும் ஜேம்ஸ் பத்தினாதர் இல்லத்திற்கு வராமல் திரும்பமாட்டார். அதனால் அக்காலப்பகுதியில் அந்த இல்லம் தமிழரசுக்கட்சியின் கிளை அலுவலகமாகவும் இயங்கியிருக்கிறது. ஜேம்ஸ் பத்தினாதரின் தாயும் தந்தையும் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றியவர்கள். அதனால் பெற்றோர்களும் தமிழரசுக்கட்சியின் வளர்ச்சிக் கு அப்பிரதேசத்தில் உழைத்தனர். பெற்றோரினால் அவர்க்கும் அரசியல் ஈடுபாடு வந்தது. அவர் கருவானவரானதன் பின்னரம் எம்முடனான தொடர்புகளை பணியே வந்தார்.

1977 ஆம் ஆண்டு கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு கொழும்பிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களாக காக தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம் (T.R.R.O) உருவானபோது, அகதிகளை குடியேற்றும் புனர்வாழ்வுப்பணிகளில் எம்முடன் இணைந்து செயற்பட்டார். அக்காலப்பகுதியில் நாடாளுமன்ற பிரதிநிதிகளிடமிருந்தோ அல்லது சுகோதர இனத்தலைவர்களிடமிருந்தோ எமக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அவர் எமது உறவினராகவும் மனிதநேயப்பணிகளில் அக்கறையை கொண்டவராகவும் இருந்தமையால் எமது தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தில் அவரை இணைத்தோம்.

அவர் மலமாக பல கத்தோலிக்க மதகருமார்களையும் அருட்சுகோதரிகளையும் புனர்வாழ்வுப்பணிகளில் இணைக்க முடிந்தது. வவுனியா காந்தீயம் இயக்கத்திலும் அவர் இணைந்து ஆக்கபுர்வமாக இயங்கியிருப்பவர். செட்டிகுளம் பங்குத்தலையத்தில் அவரையும் என்னையும் கொலையெய்தற்கும் சிலதீயசக்திகள் முயன்றன. அவ்வளையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்ட ரயில் வவுனியாவாக்கு தாமதமாக வந்ததாலும், நான் அவர்க்கு அனுப்பிய தந்தி கிடைக்காதமையினாலும், அச்சதி முழுமையடையவில்லை. அதனால் நாம் அன்று உயிர்தப்பினோம்.

அக்காலகட்டத்தில், அவர் படையினரிடையேயும் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றவாசிகளிடத்திலும், “சண்டிக்கட்டு ஃபாதர்” என்ற புனைபெயரையும் பெற்றார். எப்பொழுதும் ஆபத்தை எதிர்நோக்கியவாறே பயணங்களும் மேற்கொண்டார். ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளினாலும், தமிழ் மக்களின் மீள்குடியேற்றப்பணிகளினாலும் இவரும் தடேப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் இருந்தார். வண்பிதா சிங்கராயர், மருத்துவர் காந்தீயம் இராஜசுந்தரம் ஆகியோருடன் இணைந்து உமா மகேஸ்வரனையும் வலுப்பிள்ளை பிரபாகரனையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு இரகசிய கட்டடங்கள் நடத்தினார் என்ற சந்தேகமே அதற்கு பிரதான காரணம். அதனால் அவருடன் நானும் நாட்டைவிட்டுத் தப்பி இந் தியா ஊடாக லண்டனுக்கு செல்லவேண்டியதாயிற்று.

